

sig, saa at hun ikke forstod Kjærligheden og heller ikke det ægteskabelige Livs Forpligtelser, indvirker bestemmende paa Udviklingen af Selmas Karakter baade i godt og ondt. Bjørnstjerne Bjørnson har i »Det flager« opkastet Spørgsmaalet om, hvorvidt den kvindelige Uvidenhed er berettiget indenfor disse vigtige Omraader i Livet. Ogsaa »Pengar« giver et Indlæg i dette Spørgsmaal. Forfatteren gjør det paa en saa fin og saa ren Maade, med et saa fuldstændigt Kjendskab til Kvindenaturen, at selv en ømtaalig Læser ikke kan føle sig saaret; men enhver bliver sikkert manet til Eftertanke.

Et Arbejde interesserer i vore Dage som oftest i samme Grad som »det stiller Spørgsmaal under Debat«, — som man nu siger. Men de æsthetiske Fortjenester ved et Arbejde bliver dog til Slutning, til Trods for alle Paastande om det modsatte, det bestemmende for Arbejdets Værd, det hvorved Arbejdet hævdar sig Plads overfor det store Publikum og kan gjøre sine Tendenser frugtbringende. Og »Pengar« har æsthetisk Værd. Karaktererne er godt tegnede. Selma er en af de mest konkrete og sande Kvindetyper, som den nyere nordiske Litteratur har at opvise, og selv om de andre Karakterer ikke er saa originale og udprægede, saa er der dog ikke andet end godt at sige om dem. Planen er god, om ogsaa en eller anden Scene kunde være kortere; men saa findes der virkelige Perler som hele Skildringen af den unge Piges Forlovelsestid og Richards Besøg i Selmas Arbejdsværelse. Men dette overlader jeg til deres Dom, som selv vil gjøre sig bekjendt med dette det bedste blandt de nyeste Arbejder i vor Skjønnerlitteratur.

Ernst Ahlgren har tiltrukket sig Opmærksomheden, og Litteraturens Venner længes efter at gjøre den skaanske »Landfrues« Bekjendtskab, nu da hun for en Tid har forladt sit stille Hjem for at opholde sig lidt i Hovedstaden.

Et andet Arbejde, som i Foraaret vakte stor Opmærksomhed, har ogsaa en Kvinde til Forfatter. Det var Fru *Edgrens* Skuespil »Hur man gjør godt«. *) Kraftig og kækt skrevet er det mindre end Fru Edgrens tidligere dramatiske Arbejder et Læsedrama. Det bør ganske vist ses for at kunne

*) Overs. paa Dansk af O. Borchsenius.